

førende Mænd, der i Gaar udtalte, at det var deres Forlangende, og fordi han syntes, at Hartkornet ved Kommissionens Forslag fik sine Skatter lettede, fandt han Anledning til at anbefale Kommissionens Forslag. Han sagde: Vi ere Venstremænd, Agrarforeningen stiller sig paa Venstres Side, fordi dette Parti vil hjælpe os til at blive af med Skatterne. Jeg har altid troet, at Agrarforeningen havde en stærk Rem af Venstre, men jeg har dog aldrig hørt fra den Side en saadan Udtalelse som i Gaar. Jeg har haft den Opfattelse, at Agrarforeningen sagde, at den var et upolitisk Parti, men i Gaar her i Salen kom det frem, at den stod som et politisk Parti sammen med Venstre. Om den er optraadt som et upolitisk Parti for derved at fange Højremændene, skal jeg lade være usagt, men det kunde jo nok en lille Smule se saadan ud. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtalte i Gaar, at vorre Landmænd skulde samles. Jeg kunde forstaa, at det var hans Mening, at der skulde komme en frugtbar Forhandling og et indgaaende Arbejde mellem det større og det mindre Landbrug. Jeg er fuldstændig enig med ham i, at det var heldigt, om et saadant Arbejde kunde komme i Stand, men det har jo i saa mange Retninger desværre været saadan, at Landmændene aldrig have kunnet blive enige, og jeg tvivler om, at det vil lykkes det ærede Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) og hans Parti at faa Enighed til Stede; de have gjort et Skridt, der er noget lignende som det, Agrarforeningen gjorde for nogle faa Aar siden. Det ærede Medlem udtalte, at de europæiske Landmænd saa med Forbavselse paa de Fremskridt, det danske Landbrug gjorde, og det høje Stade, det danske Landbrug stod paa. Og jeg skal indrømme, at vort Landbrug i teknisk Henseende staar højt, vi have haft Videnskabsmænd, der have forstaaet at gøre deres Videnskab populær. De større Jordbesiddere lyttede først til deres Raad, men efterhaanden ere deres Raad og Anvisninger blevne fulgte ned igennem Folket. Derfor var det ogsaa et smukt Udtryk, der viste det høje Stade, Landbruget indtager, da Landmændsforsamlingen i Odense kom i Stand. Desværre, maa vi sige, var der et Pundant til denne Udstilling, og det var, at Agrarforeningens Præsident samlede Landboerne ude under Fruens Bøge for at fortælle dem om, hvor daarligt det var for det danske Landbrug, og hvor Kampen var haard for Eksistensen. Ja, det er noget, vi alle have følt. Nu er der i Dag

paa dette Tings Bord blevet fremlagt noget, som stiller det Forslag, der efter min Mening er det eneste, der virkelig vil kunne hjælpe det danske Landbrug, nemlig en Betænkning fra den Kommission, der har været nedsat for at undersøge Landbrugets Toldforhold. Den er delt i et Flertal og et Mindretal, men de raade alle til Beskyttelse. Nu vil jeg opfordre det ærede Medlem og hans Meningsfæller til at gaa med til at bære det frem, som efter min Mening er det eneste reddende for det danske Landbrug, nemlig at vi faa vort Marked for os selv. Og naar det ærede Medlem omtaler, at Landmændene i fremmede Lande have set med Forbavselse paa det danske Landbrugs høje Stade, saa har jeg truffet flere fremmede Landmænd fra andre Lande, der med Forbavselse have set, at det danske Landbrug har bortvist Beskyttelsen. De have ligefrem ikke kunnet forstaa, at vi ikke vare saa klartseende, at vi forlængst havde forlangt, at vort gamle Marked dog maatte blive beskyttet mod den store Overproduktion, som vælter herind fra de mest fjerne Lande i Verden.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) har her udtalt en Tanke om at bortskaffe Grundskatterne. Tanken er dristig; det danske Folk er et konservativt Folk, og det ønsker at beholde Grundskatterne, og ogsaa Landbruget ønsker at beholde Grundskatterne, men fordelte paa en retfærdig Maade. Jeg kan henvise til et Par Ord fra Mindretallets Side her i Toldbetænkningen, hvor der siges: „Dels af Hensyn til Frygten for, at det her beregnede Underskud skulde blive Overskud, og dels af Hensyn til den almindelige Opinion over for Grundskatternes Afløsning af mere tidssvarende Skatter“. Altsaa, de konstatere det, jeg har paastaet, at der er en almindelig Opinion i Landbruget mod at faa disse Grundskatter kastede bort. Det højtærede 10de kongevalgte Medlem maa huske paa, at den danske Bondestand, den danske Landbrugsstand, er efter sin Oprindelse en konservativ Stand, og ligesom ogsaa det ærede Medlem er meget konservativt og her i Salen har udtrykt sine konservative Følelser ved at holde paa, at det gamle Grundlag fra Skattekommissionen, det Grundlag, som der er anvendt saa meget Arbejde paa, skulde være Grundlaget for Arbejdet nu, ligesaa vil den danske Landbostand holde paa, at Grundskatterne skulde være de Skatter, som væsentligst hvile paa Landet. Jeg tror ikke, at en Indtægtsskat vil tilfredsstille den danske